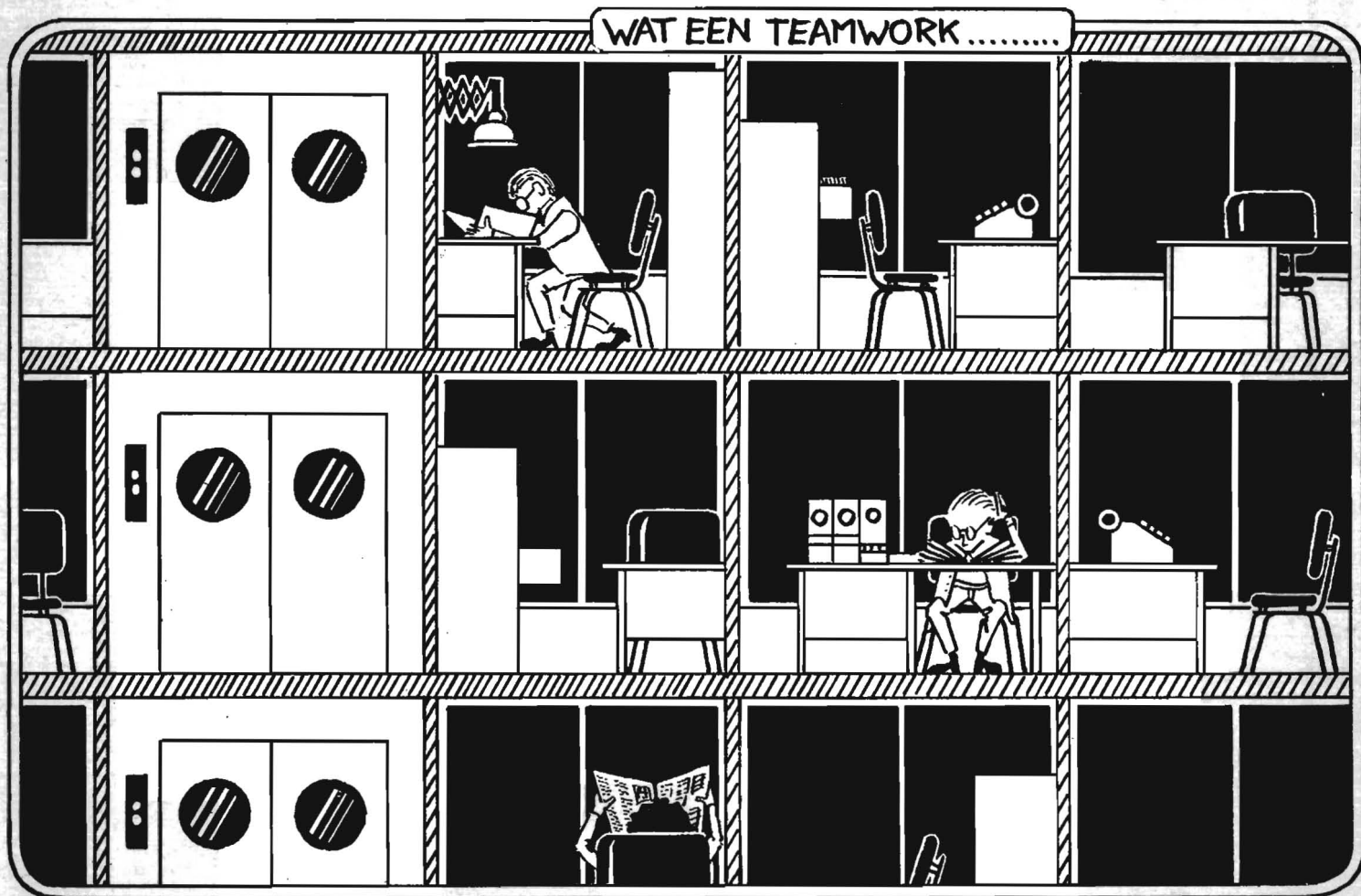

VERTRAAGD
-5.12.1974-

rostra

december 74 - januari 75 nr 35

rostra

blad van de
economische
fakulteit

jaargang 74-75

redaktie

Paul Baneke
Gerard Böttcher
Johan Conijn
Ekko van Ierland
J.G. Lambooy
Adri Stam
Hubert Sturm
Hein Vrolijk

adres

Jodenbreestraat 23
Kamer 1324
tel. 5254017, indien geen
gehoor; SEF tel. 5254120

postadres

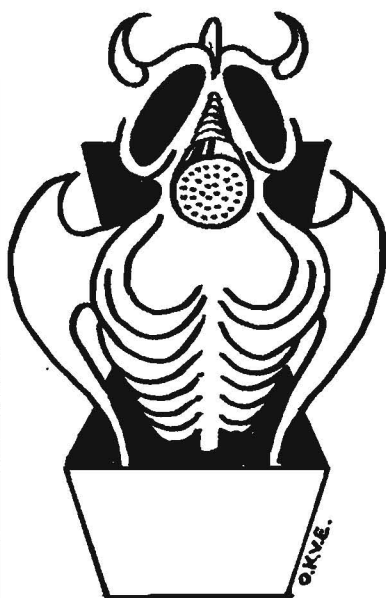
Jodenbreestraat 23
Kamer 2167
Amsterdam

illustrator

Onno Kraft von Ermel

De illustratie op pag. 7 is van de
hand van Willemen.

Bedankt voor het typen!

redAktiegroep

redactioneel

Zoals U wel gemerkt zult hebben, is het alweer een tijd geleden, dat wij voor het laatst zijn verschenen.

Het lag in onze bedoeling dat medio december een nummer zou zijn uitgebracht. Wij hadden hiervoor reeds alle voorbereidingen getroffen, maar de faculteitsraad meende echter dit nummer op zuiver procedurele gronden -waarop wij in dit nummer zullen terugkomen- te moeten tegenhouden.

Hierdoor zijn bepaalde artikelen niet meer zo recent en zal sommige informatie U te laat bereiken, hiervoor onze excuses.

Wij hebben professor Lambooy bereid gevonden om zitting te nemen in de Rostraredaktie, wij heten hem hartelijk welkom.

Wij verheugen ons de laatste tijd in een geanimeerde correspondentie met onze lezers; wij wijzen op brieven van de heren Treumann en Verburg.

De Rostraredaktie wenst U een voorspoedig 1975 en hoopt dat dit jaar alle conflicten, waaraan de Economische Faculteit tegenwoordig zo rijk is, gecontinueerd en uitgebreid zullen worden in het belang van een florerend faculteitsblad.

Teneinde deze conflicten actueel en adequaat te kunnen verslaan, mag het natuurlijk niet meer voorkomen dat de faculteitsraad het tijdig uitkomen van Rostranummers verhindert door budgettaire strafmaatregelen.

inhoud

REDAKTIONEEL	pag 2
INTERVIEW MET DRS D MEYS	pag 3
GESCHILLENCOMMISSIE	pag 5
ONBEVANGENWETENSCHAP	pag 7
STORM OP TIL ?	pag 8
NOTA	pag 8
VENNOOTSCHAPSWETTEN	pag 9
STUDENTEN IN DE VAKGROEP	pag 10
ORATIE (1)	pag 11
OPHEFFING S.I.V.V.E.A.	pag 11
DALINGFORMATIE	pag 11
KORROSTRAPONDENTIE:	
REDAKTIONEEL	pag 12
VERBURG	pag 13
TREUMANN	pag 13
HEERTJE ONBEVANGEN	pag 14
VERTREK DRS G BAK	pag 15
AIESEC	pag 15
SEF	pag 15
F.R.BESLUITENLIJST	pag 15

Interview met drs. D. MEYS

VERTRAAGD
-5.12.1974-

DICK MEYS studeerde van september 1960 tot januari 1967 economie aan de Universiteit van Amsterdam. In deze tijd was hij 2 jaar kandidaatsassistent bij het toenmalige Seminarium voor Staathuishoudkunde. Hij studeerde af in de macro-economie en was na zijn studie als medewerker verbonden aan deze vakgroep. In deze functie gaf hij o.a. de derdejaars-colleges Geldtheorie en I.E.B. en de doctoraalwerkcolleges macro-economie. Vanaf het moment dat prof. Duisenberg minister werd, is Meys als diens vervanger opgetreden.

Op 15 oktober verliet hij onze faculteit om de functie van Hoofdadministrateur bij het Ministerie van Financiën te aanvaarden. Als persoon was Dick Meys bekend om de vele activiteiten, die hij ont-plooidde en zijn duidelijke stellingname binnen de Economische Faculteit. Van de vele functies, die hij bekleedde kunnen de volgende genoemd worden: Voorzitter Onderwijszie., secretaris Structuurzie., lid zie. Bedrijfskunde, secretaris van de vakgroep Macro-economie, lid Interfaculteitsraad, lid Faculteitsraad, lid sectie economie van de Academische Raad, redakteur-secretaris van Orbis Economicus, bestuurslid van de Kring van Amsterdamse Economen, secretaris van de VAWO en lid van de redactie van Liberaal Reveil. Bovendien liet hij een aantal rapporten het licht zien over o.a. de volgende onderwerpen: De aanvaardbaarheid van nevenfuncties aan de Economische Faculteit, Wiskunde-eisen voor de economie-studie en een rapport, waarin hij aantoont dat de economiestudie niet vier, maar vijf jaar moet duren.

Reden van vertrek

Ik was waarnemer van Duisenberg en toen Driehuis opvolger werd, was de vraag voor mij of ik in moest zijn voor het lectoraat, dat zou vrijkomen. Het alternatief was, dat ik gewoon weer hoofdmedewerker werd, na anderhalf jaar in feite hoogleraar gespeeld te hebben. Toen ben ik bij een aantal mensen te rade gegaan. Die hebben mij gezegd: "Als je kandidaat bent voor dat lectoraat, willen we je best steunen, want je hebt in de loop van de tijd laten zien wat je kan. Je hebt natuurlijk als bezwaar dat je geen proefschrift hebt geschreven, maar goed er liggen een aantal stukken en publicaties, die toch wel voor zichzelf spreken.

Daarnaast is er het belangrijk bezwaar dat je helemaal geen praktijk-ervaring hebt; je zit nu acht jaar op de Universiteit na je afstuderen. Het is misschien nu het moment om eens weg te gaan, want je bent nu op een leeftijd dat het nog net kan. Als je veertig bent, dan kan 't niet meer, want dan eis je gewoon een zodanige rang, dat ze je die nooit kunnen geven of zoiets". Nu toen heb ik gezegd, o.k. ik ga eens kijken wat er voor mogelijkheden zijn. Toen was het opvallend, dat ik binnen een mum van tijd drie of vier mogelijkheden kreeg van verschillende kanten. Het is gewoon in de zin van carrière-opbouw, dat iedereen zei: "Je moet er gewoon maar eens uit".

Neo-Keynesiaanse Theorie

Er is een hele nieuwe stroming in de Keynesiaanse theorie, waarvan ik vind, dat ze ook dienst kan doen bij de oplossing van een aantal praktische vraagstukken. Zover zijn we nu nog niet. 't Is iets heel nieuws, waar weinig aan gedaan wordt in Nederland.

Ik vond het geweldig om daar nu eens in te duiken gedurende anderhalf jaar (als vervanger van Duisenberg, red.). Dat zal door mijn vertrek niet afgebroken worden, want er zit een vent in de vakgroep, n.l. Rob de Klerk, die daar ook grote interesse voor heeft en ook Driehuis wordt er steeds enthousiaster voor. Vanaf het eerste moment klikte het meteen tussen Rob en mij. Hij vond

economische boekhandel

scheltema holkema & vermeulen

grote gerubriceerde voorraad

jodenbreestraat 80 tegenover maupoleum

telefoon 226777 toestel 23-24

het geweldig waar we mee bezig waren: die hele Leonhufvud-stroming, de kritiek op de neo-klassieke interpretatie van de keynesiaanse theorie. Wat wij gedaan hebben in de doctoraal-fase m.b.t. de verdelingstheorie is kritische kanttekeningen plaatsen bij het Neo-keynesiaanse wat in Cambridge gedaan wordt. Het laatste dicteert van mij is aan de hand van Davidson opgezet, waar ik constateer, dat de Cambridge-school ook niet de oplossing geeft. Alleen de methode die door Joan Robinson wordt toegepast biedt interessante mogelijkheden. Die methode stelt niet -zoals gebruikelijk- het evenwicht centraal. De gangbare theorie toont dat alles keurig in elkaar zit. Als je goed in de gaten houdt wat je gestipuleerd hebt, dan krijg je een consistent geheel. dan kun je keurig stoppen, als je-en dat vergeten veel mensen- maar goed binnen je vooronderstellingen blijft. Vaak worden echter, zonder blikken of blozen, stappen naar de praktijk gezet. Dan zeg je, ja maar mensen, dat kan helemaal niet. Je moet beginnen met sowieso al aan te geven, dat die vooronderstellingen niet realistisch zijn. Dan kan het resultaat geen relatie hebben met de praktijk of het is puur toeval, maar dan heb je niets verklaard. Wat Robinson doet wordt de historische methode genoemd. Dat is in feite een momentopname maken van de huidige situatie, dan proberen een aantal verbanden te ontdekken en met die situatie meegaan om te zien wat er gebeurt. Je ziet dan op een gegeven moment wel allerlei bewegingsprocessen, zonder dat je nu meteen stipuleert dat 't naar een evenwicht toegroeit of ervan afgroeit. We kijken dus gewoon hoe het toegaat. Dus niet via Neo-Ricardiaanse modellen. Die stroming is mijns inziens zo opgekomen omdat een heleboel mensen zenuwachtig zijn geworden van het feit dat je geen aansprekende theoretische fundering meer hebt. Daarom zoekt men naar iets anders. Als je het boek van Pen over inkomensverdeling leest, zie je dat hij zo realistisch is om te zeggen, dat de grensproductiviteitstheorie ontzettend veel bezwaren heeft. Kijk maar: men weet niet waar de grensproductiviteitstheorie feitelijk kan worden toegepast. Bij driekwart van de beroepsbevolking kan die theorie in het geheel geen rol spelen. Hij zet dus in feite de oude theorie overboord. Maar wat zegt -ie dan? Ja, we handhaven die theorie nog maar, omdat we niets anders meer hebben. Dat is gewoon het gevoel geloof ik, dat je iets moet hebben, een soort doctrine. O.k. je weet wel dat die niet helemaal lekker zit, maar je hebt tenminste iets. Het belang van de stroming, waarmee wij ons de laatste twee jaar hebben beziggehouden, wordt meer en meer erkend. Zo kan in het laatste nummer van de American Economic Review een aankondiging gelezen worden van de jaarlijkse bijeenkomst van de American Economic Association, alwaar één van de onderdelen zal gaan over deze stroming. Ik heb altijd gehoopt, dat we op onze faculteit ook nog eens zo'n symposium zouden kunnen organiseren

Team Work

Daar heeft het veel aan ontbroken, binnen de vakgroepen. In onze vak-

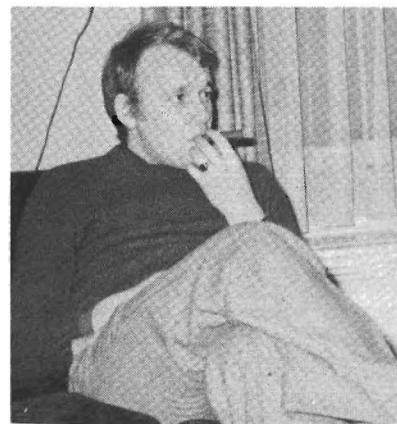
groep is Kessler recentelijk zeer enthousiast geworden om de wetenschappelijke communicatie binnen de vakgroep te bevorderen. Zo wilde Kessler mijn dictaat ter discussie stellen onder alle leden van de vakgroep. Inmiddels hebben Driehuis en De Wolff een stuk gemaakt voor een congres in Wenen, waarvoor ze een nieuw model ontwikkeld hebben, dat eerst besdiscussieerd is in de vakgroep. Met een aantal opmerkingen hebben ze ook inderdaad wat kunnen doen. Zo moet het ook.

Mijn indruk is dat het in Nederland niet gebruikelijk is om in teams te werken. Als je naar onze faculteit kijkt, is het heel gebruikelijk dat een hoogleraar en een lector of een medewerker, die samen bezig zijn op één vakgebied, wel iets coördineren, maar dat ze niet de coördinatie in de gaten houden tussen de verschillende andere vakken. Als je naar Pais kijkt, die voortgezettemicro-economie doceert en je ziet wat De Wolff onder consumenten-aangelegenheden behandelt in zijn vak Wiskundige Economie, dan is het verschil niet meer zo duidelijk. Datzelfde geldt ook voor Macro-economie en wat De Wolff doet aan groeitheorie. Zo'n vak Wiskundige Economie moet daarom, of een nader bepaalde inhoud krijgen, of het moet maar samengevoegd worden met iets anders. Maar wie neemt het initiatief? Niet de docent. Dat ligt aan de autonomie van de leerstoelen en soms is men van elkaar niet op de hoogte wat men doet. De eerste stap is dat binnen de vakgroepen het onderwijs gecoördineerd wordt. Daarnaast moet de Onderwijscommissie niet meer accepteren dat Prof. Huppelepup z'n programma inlevert en dat op een volgend blaadje zijn collega binnen de vakgroep zijn programma inlevert en zonder dat er gecoördineerd is en dat er een overlapping plaats vindt met het programma van een docent uit een andere vakgroep. Dan moet de Onderwijscommissie, die een soort politieagentfunctie moet hebben, de zaak terugsturen. Het is een proces van lange adem. Als je er eenmaal in slaagt binnen de vakgroep een gecoördineerd programma te ijeren aannemen, dan kun je daarna zeggen: "jongens het wordt tijd dat er over de vakgroepen heen nog eens coördinatie plaatsvindt."

De Werksfeer op de Faculteit

Als men er niet is, wordt keurig gezegd, meneer is thuis, hij is bereikbaar, je weet waar ie is. De werksfeer op de faculteit laat te wensen over, daarom begrijp ik wel waarom sommige mensen die probeerden in de Jodenbree te werken weer naar huis gingen. Ik had zelf ook, dat ik op een bepaald moment 's middags wegliep en zei, zo kan het niet. Omdat de mensen, die er zijn, althans een aantal, niet gewend zijn op de Universiteit te werken, hebben ze, als ze er zijn, tijd om te keuvelen. Ze zijn er dan 2 dagen in de week en 3 dagen werken ze thuis. De twee dagen, dat ze er dan zijn, lopen ze bij mensen langs en vragen: "Hoe is het met je?". Als je dan achter je bureau zit met een hoop boeken om je heen, krijg je er dik de dood in. Dan zeg je: "Duvel nou toch eens een keertje op want ik ben

bezig". Daar moet je doorheen. Iedereen gebruikt nu als argument om niet te hoeven komen, dat je toch niet kunt werken en alleen maar lastig wordt gevallen. Je moet zeggen: allemáál moet je er zijn. Nou, dan is het gekeuvel na twee, drie weken waarschijnlijk afgelopen. Als iedereen dan bezig is, heb je ook veel gemakkelijker de gelegenheid om naar iemand toe te gaan als je met een probleem zit. Dat had ik met Rob de Klerk vaak en dan krijg je vanzelf iets van communicatie.

Visie van Driehuis

Driehuis heeft vanwege zijn vroegere werkkring een andere invalshoek dan ik heb, n.l. vanuit de macro-economische politiek. Zijn aanpak is dus wat anders dan de mijne. Dan vind je in eerste instantie het pure theorie beoefenen, zonder dat je primair naar de relevantie voor de praktijk kijkt - wat ik gedaan heb -, een beetje tijd verspillen. Je zoekt dan immers naar dingen die je in de vorm van een beetje stabiele relatie kunt hanteren in een model. Als er alleen die aanpak zou zijn, dan zou dat jammer zijn. 't Is maar een gedeelte van de macro-economie. Het is een toepassing van een stuk macrotheorie. Macro-economie heeft twee grote poten; een puur theoretisch stuk en een meer toegepast stuk. Ik ben er van overtuigd dat mijn aanpak ook voortgezet zal worden. In de eerste plaats liggen er dictaten van mij waarover tentamens worden afgenomen. In de tweede plaats is Driehuis steeds sterker geïnteresseerd geworden in die aanpak. Ook De Klerk heeft er grote belangstelling voor. En luister, er is nog altijd een groot stuk autonomie van de consument, die mag aangeven wat hij interessant vindt.

Splitsing in de Staf

Eh, er was op een bepaald moment bezwaar gerezen tegen het kiessysteem binnen de faculteit. Een groepje dat zich afgezonderd had, had een eigen lijst gemaakt. Daarvan kwam vanwege ons kiessysteem niemand in de Faculteitsraad, terwijl je uit kon rekenen dat die mensen toch 25 procent van de stemmen hadden. Toen is er gezegd, dan moeten we een ander stelsel hebben. En toen kregen we het lijststelsysteem. Op het moment dat het lijststelsysteem er was - zo heb ik dat ervaren -

bleek gewoon dat mensen zich gingen groeperen. Halberstadt en ik zijn toen lijsttrekkers geworden van verschillende lijsten (Partij van de Economisten P.v.d.E. en Economisch Faculteits-Belang/EFB, red.). Op grond van het feit, kun je zeggen, dat de één een progressievere indruk maakte dan de andere. 't Was gewoon zo dat mensen niet bereid waren om op één lijst te staan met mensen die huns inziens niet zo'n progressieve indruk maakten als van Philips, Jongman en Van de Zijpp. Ik heb toen heel bewust tegen Halberstadt gezegd, kijk, als dit nu 't criterium wordt, dan moeten we ook maar echt een alternatief bieden. Dus dan verzamel ik een aantal mensen op een lijst en jij anderen, zoals Treumann, Knaack, Brouwer, Oly. Nou, dan heb je echt een alternatief en dan kun je kiezen. Maar wat bleek, verdomme, tot mijn grote schrik, dat toen die mensen in de Faculteitsraad zaten, die z.g. PvdE, die "progressieve" groep, zich als fractie ging gedragen, met fractievergaderingen, vergaderingen met de achterban etc. Ik had het meer gezien van: geef die kiezers eens alternatief, maar er zat vanaf het begin niet achter dat je daarmee een min of meer permanente splitsing binnen de staf zou krijgen.

Leuke Periode

Ik ben trots op mijn dictaten, dat is gewoon onderzoek dat je voor het onderwijs gebruikt. Ik had voor mijn proefschrift ontzettend veel aan de dingen die in het kader van mijn colleges gedaan heb.

Je moest je literatuur ook zeer goed bijhouden. Ik besprak soms op het college van vrijdag een boek of artikel dat over dat onderwerp net was binnengekomen op maandag. Dat moet gebeuren in doctoraalcolleges, waar je met mensen bezig bent, die zich in dat vak willen verdiepen. Je moet ze begeleiden - bij wijze van spreken - met de literatuur van gisteren. Ik heb ook een ontzettend leuke periode gehad toen ik voorzitter was van de onderwijscommissie. Ik heb het idee dat er ook wat gerealiseerd is. Ik vond het heel belangrijk dat die nieuwe structuur van de opleiding is ingevoerd. Het onderwijs is m.i. reuze verzwaaard. Ik heb dat wel eens voorzichtig uitgeprobeerd. Ik kon aan mensen in de oude opleiding die het doctoraal programma kwamen doen, propedeusevragen voorleggen, waar ze wel even tegenaan zaten te hikken. Er zijn natuurlijk uitzonderingen, maar in het algemeen kun je toch zeggen dat al die verhalen die je leest, dat de studie-inhoud zou verschromelen.... ik geloof er geen barst van! Ik geloof wel, dat de propedeuse en het kandidaats efficiënter zijn geworden. Er wordt veel systematischer gewerkt. Maar ik dacht dat juist het doctoraal - gezien de beperking van de vakken die je groot doet, van drie naar twee, - je echt aangeeft dat dat de vakken zijn, waarin je je gaat specialiseren en voorzover ik heb kunnen constateren, ook een echt stuk verdieping-fase is. Bepaalde studentengroepen laten zich wel voorstaan op het feit, dat zij

het faculteitsbelang en het belang van de studenten bij een goede opleiding moeten verdedigen tegen aantasting door groepen rechtse staf, die zich beijveren om Posthumus zo snel mogelijk in te voeren. M.I. moet dat soms met een korreltje zout genomen worden. Mijn laatste daad als lid van de sectie Economie was het schrijven van een stuk dat naar de Minister moest, waarin aangevoerd werd door de sectie dat voor de economiestudie een 4-jaarstermijn niet kan en 5 jaar noodzakelijk is. Dat zijn dan van die onverwachte activiteiten van de rechtse staf! Verder heb ik een leuke Faculteitsraadperiode gehad. Het leukste was de anderhalf jaar, waarin ik waarnemer was van Duisenberg, en wel omdat er op wetenschappelijk niveau ontzettend veel van mij gehist werd.

Toekomstperspectief

Ik ben in ieder geval van plan te promoveren. Dat is een ding dat een hoge prioriteit heeft. Ik heb voor mijzelf nog opgehouden om eens naar de Universiteit terug te gaan. Het kan ook zijn dat het me op het Ministerie zo ontzettend goed bevalt, dat ik daar mijn carrière ga voortzetten. Ik vind tot nu toe het werk op het Ministerie ontzettend leuk.

Adri Stam
Hubert Sturm

Foto's Thomas van Wessem.

ges chill encie.

Bezwaarschrift

Op 1 oktober j.l. tekende de Aktiegroep Economen bezwaar aan tegen de gang van zaken bij de vervulling van de vacature Hennipman. Dit bezwaarschrift baseerde zich op de volgende constatarengen:

1. In de benoemingsprocedure is niet vastgehouden aan de criteria en vakomschrijving, die in het structuurrapport zijn vastgelegd.
2. De argumentatie op basis waarvan de uiteindelijke voordracht tot stand is gekomen, is onvolledig, c.q. zij ontbreekt.
3. Ten minste één kandidaat is ten onrechte niet door de commissie en de Faculteitsraad bekeken.

Vaste geschillencommissie

Op 14 oktober stelde de Faculteitsraad een vaste geschillencommissie in, die de zaak moest uitzoeken. Op 20 november stelt de commissie het definitieve rapport op, dat omstreeks 27 november de leden van de Faculteitsraad en andere betrokkenen bereikt. In de tussentijdse periode organiseert de commissie vele hearings met alle betrokken partijen in het geschil.

Het rapport heeft een ambivalent karakter en zoekt naar compromissen; wat uit het onderstaande moge blijken.

a. Over het structuurrapport.

Enerzijds wordt gesteld (blz.3,4): "Het verbinden van de twee vakken met het woord 'en', en zoals het structuurrapport dat doet bij de omschrijving van de leerstoel, kan erop duiden dat aan de twee daarin genoemde vakken een volstrekt gelijkwaardige plaats wordt toegekend. Die opvatting is echter noch naar het algemene spraakgebruik, noch naar het taalgebruik in academische leeropdrachten of advertenties ter vervulling van vacatures de enig mogelijke. Het voegwoord 'en' kan een begrip toevoegen dat in het kader van de mededeling een geringere dan wel een grotere waarde heeft dan het eerder genoemde. De formulering in het structuurrapport sluit naar het oordeel van de geschillencommissie niet uit dat bij de beoordeling van de kandidaten aan de vakken een verschillend gewicht wordt toegekend in de mate, waarin hier is gebeurd. Zij wijst op die grond de gedachte af dat de faculteitsraad in redelijkheid niet tot zijn opvatting had kunnen komen. De vraag of een hernieuwde openbare behandeling van de structuur nodig was geweest, komt dientengevolge niet aan de orde".

Anderzijds wordt gesteld (blz.4):

"De commissie is van mening dat bij voorkomende onzekerheid over belangrijke punten in de benoemingsopdracht het wenselijk is dat men zich vergewist van de opvattingen aangaande de gewenste structuur".

b. Over de argumentatie bij de voordracht

Enerzijds (blz.4):

"Zoals reeds eerder in het vorige punt naar voren gebracht heeft het naar voren schuiven van de Welvaartstheorie als eerste vereiste voor een leerstoel naar de mening van de commissie geen invloed gehad op de plaats van Van den Doel als nummer één op de voordracht, hoewel het mogelijk wel van doorslaggevende invloed is geweest bij de plaatsing van nummer twee".

Anderzijds (blz.4):

"Zoals reeds in de inleiding gesteld, wenst de geschillencommissie geen oordeel uit te spreken over de individuele kandidaten. Zij wil evenwel toch naar voren brengen dat van de naar haar gebleken uitgebreide mondelinge toetsing van Van den Doel in het benoemingsrapport zeer weinig vermeld is en dat de uiteindelijke motivering met uitspraken als "veel in zijn mars" en "in zijn bagage" wel zeer mager aandoet (benoemingsrapport pag. 7,9). Zij zou daarom toekomstige commissies met klem willen adviseren hun uiteindelijke keuze zowel voor de eerste als voor de tweede plaats uitvoeriger te motiveren. Dit niet omdat de procedure ook zonderdien niet vlekkeloos zou kunnen verlopen, maar omdat een benoemingsprocedure veel minder dan voorheen een "onderonsje" is van een aantal betrokken hoogleraren".

c. Over de "ongewenste" kandidaat

Enerzijds (blz. 5):

"Wel wil de commissie hieraan toevoegen dat volgens haar mening stappen teneinde nadere informatie in te winnen geen invloed op de uiteindelijke benoemingsvoordracht zouden hebben gehad en wel omdat:
- Gervasi, hoewel hij dit in zijn sollicitatiebrief aankondigde, geen verdere stappen heeft ondernomen.
- het de commissie gebleken is dat Gervasi ook geen nader contact met althans enkele van zijn mogelijke referenten heeft opgenomen.
- pogingen van de geschillencommissie om met Gervasi in contact te treden niet zijn geslaagd".

Anderzijds (blz. 4,5):

"Rekening houdend met de wel zeer positieve bewoordingen in het benoemingsrapport (pag.6) aan de heer Gervasi gewijd, heeft het de commissie bevreemd dat, toen bleek dat Gervasi na zijn eerste schrijven geen verdere stappen heeft ondernomen, de benoemingscommissie geen pogingen in het werk heeft gesteld, noch bij Gervasi zelf, noch bij de door hem genoemde zeer bekende referenten (Lipsey, Streeten en Sweezy) nader te informeren".

d. Geschil, ja of nee?

Enerzijds (blz. 1):

"De geschillencommissie heeft allereerst de vraag onder ogen gezien of het bezwaarschrift betrekking heeft op een geschil, tot de behandeling waarvan zij bevoegd is. Zij beantwoordt die vraag ontkennend".

Anderzijds (blz. 1):

"De geschillencommissie heeft echter gemeend in dit bijzondere geval zich niet te moeten bepalen tot een niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaarschrift. De faculteitsraad, de Aktiegroep Economen en ook de Universiteitsraad hebben doen blijken er prijs op te stellen dat de naar voren gebrachte geschilpunten door de commissie zouden worden behandeld".

e. Geschillencommissie of benoemingscommissie?

Enerzijds (blz. 2):

"Bij haar behandeling heeft zij steeds getracht uitsluitend de formele gang van de benoemingsprocedure te evalueren, wat inhoudt dat zij zich niet heeft bezig gehouden met de specifieke kwaliteiten van de door de benoemingscommissie beschouwde kandidaten".

Anderzijds (blz. 5, zie ook onder c):

"Daar staat tegenover dat op grond van haar beschikbare literatuur, het nog niet gepromoveerd zijn van de kandidaat, het oordeel van Prof. Henipman (...) de benoemingscommissie en in haar voetspoor de faculteitsraad naar de mening van de geschillencommissie in redelijkheid tot het niet nader in beschouwing nemen van deze kandidaat kon besluiten".

De commissie concludeert uiteindelijk:

"De geschillencommissie is daarom unaniem van mening dat, hoewel er in de benoemingsprocedure, zoals uit diverse passages in de uitspraak blijkt, onvolkomenheden voorkomen, die in de toekomst zoveel mogelijk dienen te worden vermeden, er geen reden aanwezig is de faculteitsraad te adviseren de benoemingsprocedure terug te draaien".

Vraagtekens.

N.a.v. het bovenstaande rijzen een aantal vragen.

Klopt bijvoorbeeld de opvatting van de commissie over het geschil wel? Is de verklaring van het voegwoord "en" niet vergezocht? Is de commissie toch niet op de stoel van de benoemingscommissie gaan zitten? Wat denkt de heer Gervasi van zijn kandidatuur en de gevolgde procedure? Dat de geschillencommissie er niet in slaagt met iemand in contact te komen, kan toch voor de benoemingscommissie geen reden zijn de sollicitant van de voordracht af te houden.

Aktiegroep Economen.

De A.G.E. heeft als reactie op de uitspraak van de geschillencommissie hoger beroep aangetekend bij het adviescollege van Beroep van het CvB. Omtrent de taakopdracht van de commissie wenst zij uitsluitel (geschil, ja of nee?en geschillencommissie of benoemingscommissie). Voorts wordt het oordeel van de commissie in twijfel getrokken, waar zij de benoemingscommissie de bevoegdheid geeft, in verwachting van honorering door de faculteitsraad, een leeropdracht te wijzigen. Het Adviescollege wordt gevraagd de uiteindelijke conclusie van de commissie nietig te verklaren.

Staatssecretaris Klein.

Voordat de Geschillencie. een uitspraak had gedaan, werd de onderstaande brief door staatssecretaris Klein aan het College van Bestuur gezonden.

Vanwege deze brief vraagt de A.G.E. geen opschortende werking t.a.v. de benoeming. De ingreep van Klein betekent, aldus de A.G.E., dat er een situatie van overmacht gecreëerd is.

Winstpunten.

Door de uitspraak van de geschillencommissie is op een aantal punten verduidelijkt hoe in het kader van een goede benoemingsprocedure behoort te worden gehandeld. Zo moet bij twijfel over de gewenste leeropdracht de faculteitsraad benaderd worden. Verder moet een uitgebreide motivering van de geschiktheid van kandidaten dan voorheen worden geantwoord. Er mogen geen "onderonsjes" voorkomen.

Deze uitspraken kunnen als resultaat beschouwd worden van de actie van de studenten. Zo gebeurt het momenteel in de praktijk al dat het studenten niet meer geweigerd wordt bepaalde kandidaten te benaderen en te horen in de benoemingscommissie.

Adri Stam

MINISTERIE VAN ONDERWIJS EN WETENSCHAPPEN

Uw brief van
21 oktober 1974

TE GRAVENHAGE
20 november 1974

Onderwerp
Vervulling ordinariaat Mel-
vaartstheorie en theorie
van de organisatie van de
markteconomie.

Aan het College van Bestuur van
de Gemeentelijke Universiteit
Spui 21
AMSTERDAM

Naar aanleiding van Uw nevenvermelde brief deel ik U het volgende mede.

Na overeenkomstig de wettelijke voorschriften terzake advies te hebben ingewonnen van de faculteitsraad heeft Uw college een gemotiveerde aanbeveling opgeeraakt; deze deed U mij toekomen met Uw brief van 30 september jl. nr. 174945.

Het feit dat in dezen bij Uw instelling nog een bepaald proces wordt aangespannen kan, evenmin als de mening van de universiteitsraad omtrent de implicaties daarvan, voor mij relevant zijn, daar Uwerzijds daaraan geen consequenties m.b.v. de gedane aanbeveling worden verbonden.

Daar ik mij met de aanbeveling kan verenigen, zal ik dan ook dienovereenkomstig een voordracht voor benoeming aan H.M. de Koningin doen.

De staatssecretaris van
Onderwijs en wetenschappen,

(dr. G. Klein)

Onbevangen wetenschap

ONBEVLEKT

Op 26 november j.l. werd door Prof. Heertje in het Haagse Nieuwspoort de oprichting van de "Stichting ter Bevordering van een Onbevangen Beoefening van Wetenschap en Onderwijs aan Universiteiten en Hogescholen aan den volke bekend gemaakt. De Stichting kan als een variant op de Stichting Wetenschap en Democratie van Marius Broekmeyer beschouwd worden. Valt het optreden van Marius Broekmeyer vooral op door heftig gezwaaï en nog meer gekraai tegen de "dolgedemocratiseerde" universiteiten, de Stichting van Onbevangen wil meer op de achtergrond -in stilte en rust- haar civiliserende arbeid verrichten.

BRIEF

Nog maar nauwelijks zijn de 2000 verzonden brochures van de Stichting bij de geadresseerden aangekomen of op de Economische Faculteit bij Prof. Zahn de spits af bij het veilig stellen van de Onbevangen Wetenschap. Op 29 november schrijft hij de voorzitter van de faculteit (Prof. Ankum) in een brief:

1. "Ik wens mij uitdrukkelijk te distancieren van de marxistische wetenschapsofvatting van mijn geachte hoofdmedewerker. Tevens distancieër ik mij alsnog van de opvattingen van een wetenschappelijke medewerker die in een andere vakgroep werd aangesteld, een persoon, die destijds een vooraanstaande rol heeft gespeeld bij de acties tegen het Instituut voor Economische Sociologie.
2. Tegelijk distancieër ik mij als hoogleraar en lid van de Faculteit der Economische Wetenschappen van alle min of meer dogmatische marxistische leerstellingen waarbij de leer van de klassenstrijd het uitgangspunt vormt voor de benadering en beoefening van de economische wetenschap en van de economische sociologie, en waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen marxistische wetenschap en "burgerlijke" wetenschap.
3. Voor de studieresultaten van doctoraalstudenten in de economische en industriële sociologie die hun doctoraal tentamen niet bij mij hebben afgelegd, hun doctoraalscriptie niet onder mijn toezicht hebben geschreven en de literatuurlijst voor het doctoraal tentamen niet in overleg met mij hebben samengesteld, kan ik geen medeverantwoordelijkheid dragen.
4. Ik spreek de hoop uit dat de Leden van de Raad geen beslissingen zullen nemen die mij zal dwingen om in strijd met mijn geweten te handelen, dat mijn eigen wetenschapsofvattingen gerespecteerd zullen worden, en dat deze verklaring geen aanleiding zal vormen om tegen mij acties te voeren waardoor het ver-

richten van mijn academische beroeps-taak en de goede persoonlijke verhoudingen in onze vakgroep verstoord zullen worden.

5. Ik ben alle leden van onze vakgroep erkentelijk voor de prettige samenwerking welke wij steeds hebben gehad. Ik hoop dat zij begrip kunnen opbrengen voor mijn stap die voortkomt uit een oprechte behoefte en noodzakelijk is geworden door ontwikkelingen waarvan de diepere oorzaken niet in onze vakgroep liggen maar in de huidige crisis van onze universiteit."

In het laatste nummer van *Folia Civitatis* van 1974 is al aan deze stap van Prof. Zahn aandacht besteed. Zowel Dr. Carchedi (de gewraakte hoofdmedewerker) als de overige leden van de vakgroep distancieren zich van de brief van Zahn. Volgens Carchedi kan Zahn niet stellen dat zijn brief de prettige samenwerking in de vakgroep stimuleert.

Het rondstrooien van het predicaat "dogmatisch" over gequalificeerde stafleden en zich distancieren van hun onderwijs en onderzoek is een ernstige zaak. Zahn maakt zijn standpunt ook niet hard. Het enige argument dat hij naar voren brengt is zijn visie, n.l. die van een hoogleraar, die door zijn benoeming de immanente deskundigheid verkregen heeft de wetenschapsbeoefenaren in bona fide Zahnianen en perfide beunhazen onder te verdelen.

De vraag rijst nu wat Zahn wil.

AAP

Op 9 december komt de aap uit de mouw. Zahn verzet zich tegen het besluit van de vakgroep om de huidige taakverdeling te continueren. Hij tekent beroep aan bij de Faculteitsraad.

WUB

Volgens artikel 17.7 van de WUB en artikel 62.7 van het universiteitsreglement kan een bezwaarde hoogleraar bij de Faculteitsraad beroep aantekenen. Artikel 17.7 luidt: "Indien de voorzitter (c.q. Zahn, A.S.) overwegende bezwaren heeft tegen een besluit van het bestuur, kan hij dit ter vernietiging voordragen bij de faculteitsraad. (...)". Een hoogleraar kan dus niet direct ingrijpen in de besluiten van de vakgroep. Interessant is dat dit volgens het oorspronkelijke voorstel van Veringa wél kon: "Indien de voorzitter overwegende bezwaren heeft tegen een besluit van het bestuur, kan hij een van dat besluit afwijkend nader besluit nemen. Alsdan kan het bestuur in beroep gaan bij de faculteitsraad." De uiteindelijke versie van de WUB heeft de macht van de hoogleraar dus ingeperkt ten gunste van dat van de gehele vakgroep. Voorts staat in de Memorie van Toelichting te lezen:

"Uit de aangeduide taken van de vakgroep blijkt wel, dat deze in de eerste plaats betrekking hebben op organisatie, coördinatie en integratie omdat de werkzaamheden van die groep hun plaats moeten hebben in de werkzaamheden van de vakgroep als geheel. De activiteit van de vakgroep wordt echter gedragen door de werkzaamheden van haar leden; hiermee is impliciet tot uitdrukking gebracht dat de academische vrijheid van de individuele wetenschapsbeoefenaar gehandhaafd blijft en ook dient te blijven, dat wil zeggen dat de vrijheid onverlet blijft om in het kader van de tot stand gekomen programma's en binnen de nader afgesproken grenzen volgens eigen inzicht onderwijs te geven en onderzoek te verrichten." De WUB kaatst dus de bal terug (Veringa zal het wel nooit zo bedoeld hebben) naar hoogleraren die het allemaal wat te snel is gegaan.

GEVOLGEN

De consequenties van een besluit volgens de wensen van Prof. Zahn zouden drieledig zijn. Allereerst wordt hierdoor de medezeggenschap van de medewerkers binnen de vakgroep aangetast. Het is duidelijk dat de door studenten en stafleden bevochten democratisering hier in

het geding is. Ten tweede zou de doctoraalexamencommissie, gedwongen worden de examens en scripties af te keuren die niet door Zahn zelf zijn goedgekeurd. Een dergelijke handelswijze is in directe tegenstelling met het belang van de studenten. Ten derde zou de uitoefening van de marxistische wetenschapstraditie onmogelijk gemaakt worden. Het ondemocratische karakter van een dergelijke politiek is zelfs in de WUB -nolens volens- aangeduid. In de brief van Dr. Carchedi aan Folia Civitatis wordt dit ook al aangestipt.

De Faculteitsraad was dan ook -van progressief tot conservatief, van Aktiegroep tot EFB- van mening dat Zahn zijn bezwaren moest intrekken. Hiermee is (dankzij Zahn!) een jurisprudentie voor de toekomst verkregen.

BEZWAARD

De gehele Faculteit is nu te vreden, m.u.v. Prof. Zahn. Zijn bezwaren zijn niet erkend. De WUB dwingt hiertoe. Er is misschien een oplossing mogelijk als Zahn -consequent- bij zijn mening blijft. Als men namelijk de begroting van de Universiteit van Amsterdam doorsnuffelt, treft men daarin de post "Bezwaarde hoogleraren ingevolge de WUB" aan. Hierop kan een bezwaarde en een rechtzinnig onbevengden hoogleraar beroep doen. Zo is dan iedereen tevreden.

A.S.

STORM OP TIL?

Het broeit onder de eerstejaars. Dreigende wolken beginnen zich steeds scherper af te tekenen. Wanneer komt de druppel die de emmer .....

Deze beelden dringen zich aan je op bij het peilen van de stemming onder de propedeuse-studenten. Strijdlustiger en minder gelaten dan voorgaande jaren reageert deze groep op het propedeuse-programma. Een eerstejaarsgroep bestaande uit ongeveer 20 personen en fungerend als een soort actiegroep, is vrij vroeg van de grond gekomen en begint reeds een krachtige oppositie te voeren tegen de plannen van de docenten. De aanvankelijk vage onlustgevoelens komen steeds meer aan de oppervlakte drijven en vinden geleidelijk hun vorm in vrij concrete plannen en in de formulering van uitgangspunten voor en kritiek op de economiestudie. Deze staan uitgebreid vermeld in de herstructureringsbrochure van de Actiegroep Economen en worden hieronder kort en gedeeltelijk weergegeven.

UITGANGSPUNTEN

De economiestudie moet ruimte geven aan de volgende activiteiten:

- de behandeling van verschillende economische theorieën;
- wetenschappelijk onderzoek door studenten;
- de bestudering van de structuur (het karakter) van de wetenschap alsmede van de relatie tussen wetenschap en samenleving.

KRITIEK

- De studie is eenzijdig (te veel aandacht aan neo-klassieke theorie en 'mixed economy', te weinig aan het historisch perspectief);
- de geponeerde wetenschappelijke theorieën zijn nauwelijks betrokken op de realiteit (geringe werkelijkheidsverklarende waarde);
- de propedeuse is louter gericht op toetsing en biedt geen stimulans tot discussie en interesse-ontwikkeling.
- enz. enz.

Het is weer het oude rijtje dat al talloze malen aan de docenten is voorgedragen. Nog steeds zonder belangrijk resultaat.

Op grond van deze uitgangspunten en kritiek zijn een aantal concrete eisen op tafel gelegd:

- Wezenlijke verandering van vorm en inhoud van de propedeuse;
- onmiddellijke aanvang van de werkzaamheden van de Propedeusecommissie. Deze commissie heeft tot taak de propedeuse te toetsen aan de doelstellingen die voor deze fase in het verleden zijn geformuleerd. Afhankelijk van de uitslag van deze toetsing geeft zij advies over eventuele wijzigingen in het programma. De commissie is half oktober geïnstalleerd maar wacht nog steeds op een vertegenwoordiger van de vakgroep Macro.
- Samuelson en Delfgaauw vervangen door boeken die minder eenzijdig zijn (velen denken hierbij aan Robinson en Eatwell).

ACTIEPLANNEN

- In de kerstvacantie zal een aantal eerstejaars een rapport schrijven waarin concrete voorstellen voor een nieuwe opzet (inhoud en vorm) van de propedeuse geëtaleerd zullen worden. Een van de centrale punten daarin is de vervanging van de huidige driedeling macro-micro-bedrijfseconomie door het schema: geschiedenis van het economisch denken-methodologie-economische theorie. Dit rapport wordt half januari uitgebracht en tezamen met een platgewalste eerstejaars aan de Faculteitsraad overhandigd.
- Aan het begin van het tweede semester wil men starten met werkgroepen en colleges waarin behandeld zullen worden: enkele hoofdstukken van het boek van Robinson en Eatwell en de syllabus 'Kritische Economie' van de economische faculteit van Tilburg. De heren Thio, Knaack en De Klerk hebben in principe toegezegd om deze werkgroepen te begeleiden.

- Een kleine nota wordt geschreven over het benoemingsbeleid van wetenschappelijke medewerkers, aangezien volgens de eerstejaars een aantal van hen, vooral didactisch, niet voldoende onderlegd zijn.

De plannen spreken duidelijke taal: de eerstejaars willen zelf de teugels in handen nemen bij het oplossen van moeilijkheden in de propedeuse. Zij voelen er niets voor om de zaak over te laten aan de staf; een haastig man moet geen ezel rijden.

Want de nood is groot. Eind november waren er al minstens 7 eerstejaars die uitgeweken zijn naar een andere faculteit omdat de studie, vooral het geprogrammeerde karakter, hen bitter tegenviel. En de rest.....

Hein Vrolijk

NOTA

Onlangs is de Nota Experimentele Onderwijsvormen, waarover ik al eens eerder in ROSTRA geschreven heb, door de Fakulteitsraad aanvaard. Volgens de nota, aangevuld met het adres van de onderwijscommissie, kan een project op twee manieren uitgevoerd worden. De eerste mogelijkheid is het uitvoeren van een project op basis van individuele inbreng, waarbij de deelnemers een individuele beoordeling krijgen. De nota laat ook de mogelijkheid open om het project groepswork te laten zijn, waarbij de kwaliteit van het werk van de groep wordt beoordeeld en de individuele deelnemers op basis van participatiecontrole. Vantevoren moet één van de twee manieren worden gekozen, zodat voor de docenten en studenten duidelijk is hoe de beoordeling zal geschieden. Een student die aan zo'n project meedoet, kan nu een vrijstelling krijgen voor één paper, een keuzevak of zelfs een verplicht vak. Aan de vrijstelling voor een keuzevak zijn de voorwaarden verbonden dat het project evenveel tijd moet kosten als er voor een keuzevak staat (225 uur); dat de onderwijscommissie vantevoren het programma heeft gezien en goedgekeurd (dat geldt ook voor vrijstelling voor een paper); en dat de student niet meer het vak in de andere vorm in het programma mag opnemen. Aan de vrijstelling voor een verplicht vak zijn stringente eisen gesteld: De in het project behandelde stof moet de verplichte stof dekken en alleen de mogelijkheid van individuele beoordeling moet openstaan. We hebben dat laatste nog aangevuld in die zin dat het collectieve element, dat toch altijd aanwezig is, ook in de beoordeling moet meetellen. De regeling is er, maar nu nog de projecten. We moeten de docenten duidelijk maken dat er genoeg studenten zijn die een project willen, zodat ze aan het werk kunnen.

Rita Wanders
lid Fakulteitsraad voor
Aktiegroep Economen.

vennootschaps

VERTRAAGD
-5.12.1974-

wetten

HET EFFEKT VAN DE NIEUWE VENNOOTSCHAPSWETTEN

1. Inleiding

De Nederlandse wetgeving op het gebied van het vennootschapsrecht is in 1971 vrij ingrijpend gewijzigd. Deze wijzigingen vonden hun oorzaak in ontwikkelingen zowel binnenlands als op EEG-niveau.

De binnen het wettelijke kader van het toenmalige NV-recht gegroeide verzelfstandiging van vooral de grote onderneming en de daarmee samenhangende machtsverschuivingen binnen de N.V. enerzijds, en de gewijzigde maatschappelijke opvattingen omtrent medezeggenschap van de werknemers en de publieke verantwoording voor de onderneming anderzijds, vormden in 1960 voor de regering aanleiding een commissie in te stellen ter bestudering van deze problematiek. Deze Commissie Ondernemingsrecht (naar haar voorzitter ook Commissie-Verdam geheten) kwam in 1964 met haar rapport, dat gevolgd werd door adviezen van de SER over de betreffende materie. Een en ander leidde tot in hoofdzaak de volgende vernieuwingen in de wetgeving:

- de Wet op de Jaarrekening van Ondernemingen
- de Wet herziening Enquêterecht
- de wet op de Ondernemingsraden
- de herziening van het Wetboek van Koophandel m.b.t. de structuur der N.V. (Structuurwet).

Op Europees niveau was het de Eerste Richtlijn tot harmonisatie van het vennootschapsrecht van de EEG-lidstaten die ons in dezelfde tijd wijzigingen bracht, waarvan hier genoemd wordt de invoering van een nieuwe rechtsvorm: de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (BV).

Nu dit complex van nieuwe regelingen enige jaren heeft gewerkt, blijkt het effect ervan met een enkele uitzondering beneden de verwachting te zijn gebleven: verschillende wetten worden slecht nageleefd en de 'vlucht in de BV', veroorzaakt door de wens om aan de werking van de nieuwe voorschriften te ontkomen, heeft de voorspellingen verre overtroffen.

Hieronder wordt een kort overzicht gegeven van het effect dat de verschillende wetten tot dusver hebben gehad.

2. De Wet op de Jaarrekening van Ondernemingen (WJO)

Het Nederlands Instituut van Registeraccountants (NivRA) heeft de jaarverslaggeving van 129 ter beurze genoteerde ondernemingen getoetst aan de eisen die de WJO daaraan stelt. Bij 8 NV's bleek de vennootschappelijke balans te ontbreken, terwijl in 6 gevallen in de balans de overeenkomstige cijfers van het vorige boekjaar niet waren vermeld. In vrijwel alle gevallen was niet voldaan aan de eis van art. 5 lid 3 WJO, dat bij wijziging van de waarderingsgrondslagen de invloed daarvan op het resultaat vermeld moet worden. Bij de voorzieningen werden in een groot aantal gevallen zelfs in het geheel geen waarderingsgrondslagen gegeven.

Ook tegen andere voorschriften was, soms door grote aantallen ondernemingen, gezondigd. Gezien dit resultaat van een onderzoek bij deze beurs-NV's moet worden gevreesd dat bij de talloze kleinere BV's, wier jaarrekening soms niet eens door een registeraccountant gecontroleerd hoeft te worden, in nog ernstiger mate met de wettelijke bepalingen de hand is gelicht.

3. De Wet tot herziening van het Enquêterecht

Deze wet vervangt een bestaande regeling waarvan vrijwel nooit gebruik was gemaakt. Een verzoek tot het doen verrichten van een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van een vennootschap moet worden gedaan aan de in 1971 ingestelde Ondernemingskamer van het Gerechtshof in Amsterdam, die bij gebleken wanbeleid voorzieningen kan treffen. Sedert de inwerkingtreding van de nieuwe wet zijn reeds regelmatig zulke verzoeken ingediend en toegewezen; van de gepubliceerde verzoeken zijn er twee ingewilligd, in één geval waarvan de Ondernemingskamer redenen zag tot het treffen van voorzieningen, i.c. ontbinding van de vennootschap.

effect ?

Het waren steeds aandeelhouders die om de enquête verzocht hadden. Werknemersorganisaties hebben van hun bevoegdheden hiertoe nog geen gebruik gemaakt omdat, zo blijkt uit het urgentieprogramma van de drie vakcentrales, de huidige regeling naar hun mening onoverkomelijke risico's in de aansprakelijkheidssfeer meebrengt.

De nieuwe regeling mag overigens een verbetering genoemd worden. Helaas is de termijn die verloopt tussen de indiening van een verzoek en de beslissing daarover, hoewel de wet behandeling met de meeste spoed eist, wat lang: van 2½ maand aanvankelijk via 4½ naar 9 maanden (maart 1974).

4. De Wet op de Ondernemingsraden

Sinds de inwerkingtreding van deze wet in 1971 geldt als hoofdregel dat in een onderneming met 100 of meer werknemers een ondernemingsraad (OR) ingesteld moet worden. Hoewel deze wet, anders dan de oude die uit 1950 dateerde, de mogelijkheid opent de instellingsplicht en de uitoefening van de bevoegdheden van de OR in rechte af te dwingen, bleek uit een onderzoek door de dienst van de Arbeidsinspectie, dat ruim een jaar na de inwerkingtreding van de wet, nog niet de helft van het aantal ondernemingen dat daartoe verplicht was een OR had ingesteld: van de 3119 onderzochte ondernemingen hadden er slechts 1499 daadwerkelijk

een OR (dat betrof 725.000 van de 1.185.000 werknemers). Voorts bleken vele ondernemingen die wel een OR hadden, geen goedgekeurd of in het geheel geen reglement te hebben. De in de bevestiging van Sociale Zaken van 1975 gepubliceerde cijfers vertonen wel een wat gunstiger beeld (75 % van de ondernemingen heeft thans aan haar instellingsplicht voldaan), maar dat deze cijfers zeer bevredigend genoemd kunnen worden, kunnen wij toch met "De Werkgever" van 7 november j.l. niet eens zijn.

5. Structuurwet

In NV's en BV's waarop de Structuurwet van toepassing is - dat zijn de vennootschappen met een eigen vermogen van tenminste 10 miljoen gulden, 100 werknemers of meer en een krachtens wettelijke verplichting ingestelde OR - heeft de Raad van Commissarissen (RvC) een aantal belangrijke, oorspronkelijk de algemene vergadering van aandeelhouders toegekende, bevoegdheden zoals benoeming en ontslag van bestuurders en vaststelling van de jaarrekening.

De benoeming van de RvC zelf geschiedt door coöptatie met dien verstande dat de AVA en de OR een voorstel van de RvC met hun veto kunnen treffen. Als de RvC zich met de uitoefening van dit vetorecht niet kan verenigen, kan hij in beroep gaan bij de SER. Van deze mogelijkheid is tot nog toe geen gebruik gemaakt.

De wet scheidt de mogelijkheid dit regiem van de Structuurwet vrijwillig geheel of gedeeltelijk toe te passen. Een na de invoering van de wet tot stand gekomen wijziging voorkomt dat 'gedeeltelijke toepassing' aldus geschiedt dat de RvC wel de belangrijke bevoegdheden bezit, maar de leden niet volgens de Structuurwet worden benoemd.

Een vennootschap die aan de voorwaarden voor toepassing van de Structuurwet voldoet, moet daarvan opgave doen bij het handelsregister, waarna het regiem van de wet na 3 jaar voor die vennootschap van toepassing wordt. Volgens een onderzoek van Prof. van Haren blijkt van de ca. 600 ondernemingen die aan de voorwaarden voor toepassing van de wet voldoen, nog niet de helft aan de verplichting tot opgave te hebben voldaan.

6. De Wet op de BV

De invoering van de nieuwe rechtsvorm BV (voluit: besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid) was een gevolg van de eerder genoemde Eerste EEG-richtlijn die bepaalde dat alle naamloze vennootschappen (SA, AG, NV etc.) hun jaarrekening moesten gaan publiceren. Vrijgesteld hiervan werden voorlopig de vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid zoals de

Duitse GmbH en de Franse S.à.r.l. In het Nederlandse recht ontbrak een zodanige figuur, doordat hier te lande de figuur van de 'besloten NV' opgeld had gemaakt, die echter nu onder de volledige publikatieplicht zou komen te vallen. De richtlijn opende de mogelijkheid ook in Nederland bepaalde NV's van publikatie vrij te stellen, waarvoor dan o.m. de eis werd gesteld dat deze vennootschappen geen aandelen of certificaten aan toonder in omloop mochten hebben en hun aandelen niet vrij overdraagbaar mochten stellen. Dit bracht de Nederlandse wetgever tot de introductie van de nieuwe rechtsvorm BV.

De wet bevat een regeling voor de omzetting van een NV in een BV en omgekeerd. Dat vele vooral kleinere NV's van deze mogelijkheid tot omzetting gebruik zouden maken was te verwachten. Deze omzettingen hebben echter in zo grote getale plaats gevonden, dat tot in de Tweede Kamer over deze 'vlucht in de BV-vorm' is gesproken. Van de ca. 50.000 in 1971 bestaande NV's werden er ruim 44.000 omgezet. Het aantal BV's per 1 jan. 1974 werd op 77.000 geschat.

Het is gebleken dat de BV-vorm niet alleen aan voormalige kleine NV's en dochter-NV's plaats biedt, maar ook

aan ondernemingen die voorheen de vorm van de eenmanszaak, maatschap of vennootschap onder firma hanteerde. Zij verkozen de positie als werknemerdirekteur van een BV om sociale en fiscale redenen boven hun oude status.

Tenslotte: Uit een door het departement van Justitie eind-1973 gepubliceerd overzicht blijkt dat 80 % van de NV's en BV's die daartoe verplicht waren, nog niet hadden voldaan aan de plicht tot deponering van hun jaarstukken. De economische controledienst heeft opdracht gekregen de controle op de naleving ter hand te nemen.

Vakgroep Recht

studenten

in de vakgroep

Dit artikel handelt over de mogelijkheden die met name de doctoraalstudenten hebben om invloed uit te oefenen op het studieprogramma. De studenten die de ping-pong-tafel ongemoeid laten en een groot deel van hun door de Posthumusregeling spaarzame vrije tijd opofferen (pro Democratia) om voor de studentengeleding meer inspraak te bevechten, weten reeds hoe schamel en gering deze mogelijkheden zijn.

Huidige lijst van belangrijke organen waarin studenten zitting hebben, gespecificeerd naar verhouding studenten-wetenschappelijke staf-TAS en naar de officiële positie van de organen:

- Faculteitsraad (FR): 6 studenten, 1 TAS, 7 wet. staf.
- Hoogste beslissingsorgaan
- Onderwijscommissie (OC): 4 studenten, 6 wet. staf, adviesorgaan van de FR.
- Onderzoekcommissie: 1 student, 12 wet. staf. Adviesorgaan van de FR.
- Propedeuseraad: 4 studenten, 7 wet. staf; adviesorgaan van de OC.
- Kandidaatsraad: 4 studenten, 4 wet. staf. Adviesorgaan van de OC.

Uit deze opsomming blijkt dat de doctoraalstudenten weinig mogelijkheden hebben om zitting te nemen in organen die zich vrij direct met hun studieprogramma bezighouden. De wetenschappelijke staf beaamt dit en heeft er iets op gevonden. In par. 11 van het Tweede Voorstel voor het Faculteitsreglement, getiteld 'het onderwijsprogramma', staat geschreven dat iedere vakgroep twee maanden voor de aanvang van de colleges een uitgewerkt onderwijsprogramma ter goedkeuring moet voorleggen aan de Onderwijscommissie. Vóór die tijd "vindt voor elk vak in de doctoraalfase overleg plaats tussen de docent(en) en de belangstellende studenten ..... Bij onenigheid tussen de docent en de studenten hoort het vakgroepbestuur een vertegenwoordiging van studenten, alvorens een beslissing te nemen". Ten eerste mag deze regeling wel eens duidelijk aan de studenten kenbaar gemaakt worden (bv. in de faculteitsgids). Ten tweede stelt deze vorm van inspraak weinig voor; tenslotte heeft het vakgroepbestuur het laatste woord. Ten derde is deze regeling een wassen neus omdat het 'overleg', waarover gesproken wordt, nauwelijks plaatsvindt.

De onrechtvaardigheid, die de studenten aangedaan, zou haar scherpe kanten verliezen als in ieder geval een ander onderdeel van het faculteitsreglement nageleefd werd. Volgens dit reglement moet de Faculteitsraad (waarin studenten zitting hebben) uiteindelijk beslissen over het al of niet goedkeuren van de onderwijsprogramma's, dit op advies van de Onderwijscommissie (zie hierboven). Maar wat blijkt: het onderwijsprogramma van het lopende jaar is nog steeds niet bij de Faculteitsraad ter goedkeuring voorgelegd. "Gedane zaken nemen geen keer" is wederom het motto.

hoe slim is de staf?

Aangezien de onderwijsprogramma's voor de verschillende vakken opgesteld worden door de diverse vakgroepen (waarbij controle door de Faculteitsraad en de Onderwijscommissie bekwam geëlimineerd wordt), zou de democratiseringsstrategie van de studenten toegespitst moeten worden op het streven naar studentenvertegenwoordigers in de vakgroepen. Aangezien de WUB deze vorm van inspraak heeft erkend, kan onze faculteit daar niet onderuit. Zou men zeggen. Maar kijk toch eens hoe slim men de zaken heeft aangepakt.

Noodgedwongen neemt men de formulering van de WUB over: De Faculteitsraad beslist zo spoedig mogelijk na instelling van de vakgroep, op voorstel van de vakgroep, welke andere studenten (dan de kandidaatsassistenten, H.V.) op grond van hun bijdrage aan de werkzaamheden op het betreffende vakgebied geacht worden tot de vakgroep te behoren (besluit van de Faculteitsraad 2.4.74). Deze vaagheid van formulering wordt natuurlijk in dank afgenomen want vervolgens stelt de staf dat geen van de studenten op grond van dit criterium in aanmerking komt. Zelfs de als meest conservatief geboekstaafde

interpretatie van de WUB van de Commissie Polak heeft het niet zo bont durven maken; deze commissie stelt dat éénviufde deel van de vakgroep moet bestaan uit studenten.

De meeste faculteiten van onze universiteit alsmede het Universiteitsreglement hanteren een WUB-interpretatie, waarbij de studenten paritair vertegenwoordigd zijn (TAS + studenten vormen 50 % van het vakgroepbestuur). Ook bij andere economische faculteiten zitten studentenvertegenwoordigers in het bestuur van de vakgroep. Eigenlijk is de strategie van de staf minder slim dat op eerste gezicht lijkt. Het faculteitsreglement stelt dat een voorstel om studenten op te nemen in de vakgroepen slechts kan komen van de kant van de vakgroep. Hiermee heeft de staf zelf de sleutel in bezit genomen van de deur waardoor de studenten naar binnen kunnen komen. Op grond van de ontwikkelingen aan onze universiteit m.b.t. de uitwerking van de WUB, is het duidelijk dat de studenten op een of andere manier naar binnen zullen komen, vooral als in aanmerking genomen wordt dat Aktiegroep Ekonomen van plan is dit jaar ernst te maken met hun eis: studenten in de vakgroep. De staf heeft zich in een voor haar lastige positie gemanoeuvreed; zij zal zelf de deur moeten opengooien.

Een verheugend bericht tot besluit. In verband met de benoeming van een wetenschappelijk medewerker bij de vakgroep Recht is een benoemingscommissie geïnstalleerd. Prof. Boukema en mevr. Oly hebben zelf het initiatief genomen om de studenten bij deze benoeming te betrekken. Na overleg met de Aktiegroep Ekonomen hebben zij uit het doctoraalcollege een vertegenwoordiger laten kiezen, die in de benoemingscommissie zitting heeft genomen. Dit is samenwerking optima forma. En zo zou het overal moeten gaan.

Hein Vrolijk

Oratie (1)

Met een oratie, getiteld: "Prijsverwachtingen en consumentengedrag - een tussenbalans", heeft prof. dr. A. Pais het ambt van gewoon hoogleraar in de staathuishoudkunde in het openbaar aanvaard. Onzekere verwachtingen ten aanzien van de toekomstige ontwikkelingen worden in de traditionele theorie gewoonlijk weggedacht door volkomen kennis met betrekking tot de toekomst te veronderstellen. Deze benadering is echter niet erg praktisch in het geval bijvoorbeeld het consumentengedrag verklaard en voorspeld moet worden. Vandaar dat er reeds een grote hoeveelheid literatuur bestaat over de relatie tussen, in dit geval, prijsverwachtingen en consumentengedrag. De oratie van Pais gaf hiervan een overzicht.

Met name Katona heeft zich intensief met de bovengenoemde relatie bezig gehouden. Volgens hem is de wijze van besteding van het inkomen dat resteert nadat in de eerste levensbehoeften voorzien is, tevens afhankelijk van psychologische factoren, zoals verwachtingen en attitudes. Deze hebben zowel invloed op de behoeftes zelf, als ook op het tijdstip van bevrediging. Een groot deel van de discussie in de literatuur concentreert zich om de kwestie of de verklaring en voorspelling van het gedrag verbeterd kan worden door gebruik te maken van deze 'attitudinale variabelen'. Het met literatuur verwijzingen ondersteunde standpunt van Pais is dat "rechtstreeks en indirect de prijsverwachtingen aldus een niet onbelangrijk aandeel blijken te hebben in de verklaring van de ontwikkeling van de consumptieve bestedingen". Dit als tussenbalans. Voorts benadrukte Pais dat een micro-economisch model, waarin deze variabelen geïntegreerd zijn, een voorwaarde is voor een zinvolle aggregatie tot het macro-economische niveau. Binnenkort wordt de tekst van de oratie afgedrukt in De Economist.

J.C.

Opheffing S.I.V.V.E.A.

Met ingang van 1 januari 1975 is de Stichting Verkeers & Vervoers Economie opgeheven en deze bevindt zich sedertdien in liquidatie. De stichting vormde het onafhankelijke onderzoeksinstituut van de gelijknamige vakgroep en werd uit opdrachten van derden bekostigd. Een deel van de opbrengsten van de stichting werden voor het onderwijs gebruikt, zoals het in stand houden van de bibliotheek, het organiseren van congressen en symposia, het betalen van studiereizen, en voor stenocils en syllabi. Als reden voor de opheffing werd gegeven het gebrek aan opdrachten en de slechte vooruitzichten hiervoor. Voor alle wetenschappelijke onderzoeksinstituten is er een teruggang in het aantal opdrachten, doordat de overheid en het bedrijfsleven steeds meer onderzoeken in eigen beheer houden, mede omdat zij dan meer vrijheid hebben bij hun beleidskeuze. Vanwege deze algemene teruggang werd het beter geacht om het onderzoek te concentreren in de Stichting Economisch Onderzoek, het andere Onderzoeksinstituut dat de Economische Faculteit rijk is. De vakgroep V. en V. Ec. zal trachten te komen tot een intensieve samenwerking met de S.E.O., opdat zij niet de band met de praktijk verliest. Volgens insiders waren er echter nog voldoende opdrachten om de stichting

levend te houden en waren de middelen groot genoeg om een tijdelijke teruggang te overbruggen. In dit verband is het opmerkelijk dat het arbeidsbureau destijds geen redenen aanwezig achtte om de personeelsleden te ontslaan.

tumult

Enig tumult ontstond over het uitblijven van een afvloeiingsregeling voor de drie personeelsleden bij de liquidatie van de stichting. Reden voor de hoogleraren Lambooy, Venekamp en Van der Zijpp - allen lid van de stichting - om in een schrijven aan J. Harmsen, voorzitter van de stichting en lid van het College van Bestuur, aan te dringen op het zo spoedig mogelijk treffen van een afvloeiingsregeling voor de betrokken personeelsleden en een overgangsregeling voor de bibliotheek. De afvloeiingsregeling lijkt overbodig aangezien de wettelijke opzegtermijn in acht is genomen en 2 van de betrokken personeelsleden inmiddels een andere werkkring hebben, terwijl de derde betrokkene, mevrouw Van Kan, waarschijnlijk in dienst van de Universiteit komt. Ter vermindering van misverstanden; de vakgroep blijft bestaan en de colleges vinden normaal doorgang.

H. S.

DALING FORMATIE

Zoals al min of meer verwacht werd is het aantal studenten, dat zich voor het jaar '74/'75 voor de universiteit heeft ingeschreven, lager dan het aantal, dat in de laatste prognose voorspeld werd. Dat dit verschil zo aanzienlijk zou zijn - 18.500 tegen 24.255 - had niemand verwacht. Als oorzaak voor deze misser wordt aangevoerd, dat de prognose uitging van inschrijvingsgegevens uit 1972, waarbij de studenten, die tussentijds hun studie gestaakt hadden, maar dit niet gemeld hadden, toch in het studentenbestand bleven. Een andere oorzaak is waarschijnlijk dat de mensen, die zich vroeger voor een tientje inschreven zonder feitelijk te studeren, zich nu niet meer inschrijven, omdat het inschrijvingsgeld verhoogd is. Overigens is er geen sprake van een voortgaande daling van het aantal studenten; voor het jaar '78/'79 verwacht men al weer 24610 studenten, het gaat hier dus slechts om een breuk in de stijgende trend.

Ook aan onze faculteit is er een forse daling van het aantal studenten namelijk van de voorspelde 1910 naar 1370 (voor '78/'79 is de voorspelling 1785). De daling aan onze faculteit is in verhouding sterker dan de daling van het totaal aantal ingeschreven studenten, m.a.w. ons aandeel in het totale studentenbestand is teruggelopen. Aangezien de verdeling van de formatieplaatsen over de faculteiten -grofweg- geschiedt in de verhouding van de onderlinge studentenaantallen tot het totaal, is ons aandeel in de totale formatie teruggelopen. De nieuwe prognose voorspelt voor onze faculteit een teruggang van 151 naar 141 formatieplaatsen in de periode van '74/'75 tot '79/'80. Deze daling moet gerealiseerd worden door een inlevering van 2 formatieplaatsen per jaar te beginnen in dit onderwijsjaar.

H.S.

korrostrapondentie

REDAKTIONEEL

Op 2 december j.l. heeft de faculteitsraad besloten de beslissing over een aan Rostra toe te kennen extra krediet uit te stellen, totdat de redaktie van Rostra zou hebben gesproken met de Raad van Beheer van Rostra. Het extra krediet was door de redaktie aangevraagd om de enorm gestegen kosten op te kunnen vangen.

Met name prof. J.J. Klant, die ook zitting heeft in de Raad van Beheer, bracht zijn bezwaren tegen de samenstelling en het beleid van de redaktie naar voren. In F.C. van 7-12-'74 deelt prof. Klant mee: "dat het niet zo was dat men de redaktie te links vond, maar dat het minder gewenst was dat de redaktie alleen samengesteld was uit leden van de Aktiegroep Economen"(!) Met de beslissing van de faculteitsraad werd het uitkomen van het decembernummer onmogelijk gemaakt. De faculteitsraadsleden waren van deze consequentie op de hoogte. Alleen de aktiegroepleden in de F.R. hebben vóór het verlenen van een aanvullend krediet aan Rostra zonder voorwaarde gestemd.

Als formele reden voor het uitstellen van de beslissing tot het toekennen van een aanvullend bedrag werd aangevoerd, dat de Rostra redaktie bij het opstellen van de aanvullende begroting de Raad van Beheer zou hebben gepasseerd.

Alras bleek echter dat bij sommige leden van de faculteitsraad nog meer bezwaren leefden tegen het doen en laten van de Rostra redaktie (zie de brief van prof. Verburg). Hieronder zullen wij daarop verder ingaan.

I Beheerstechnische Bezwaren

a) Het passeren van de Beheersraad bij het opstellen van de aanvullende begroting. Ten aanzien hiervan kan gesteld worden dat meer dan eens het bestuur van de faculteit zich rechtstreeks tot de redaktie gewend heeft voor begrotingsvoorstellen, zodat het twijfelachtig is door wie de Raad van Beheer nu eigenlijk gepasseerd is.

b) De aanvullende begroting zou te laat zijn ingediend. Ten onrechte wordt door prof. Verburg gesteld dat de bestaande begroting reeds was overschreden. Hiervan is geen sprake. Dit is dan ook tijdens de faculteitsraadsvergadering van 2 december recht gezet. Het argument, dat de faculteitsraad te laat op de hoogte is gebracht van de aanvraag van een aanvullend krediet, vervalt hiermee, omdat er nog geen verplichtingen voor het december waren aangegaan. Bovendien willen wij er op wijzen dat de redaktie eerst in augustus met prijstijgingen werd geconfronteerd. In september bleek pas dat de oplage aanzienlijk verhoogd moest worden in verband met een uitbreid-

ing van de faculteitsbevolking, althans op papier.

c) De redaktie zou door coöptatie worden samengesteld. Coöptatie impliceert dat men zijn eigen benoemingscriteria vaststelt en geen advertenties plaatst om kandidaten te interesseren. Het is in de geschiedenis van Rostra nog nooit voorgekomen, dat men zijn toevlucht heeft moeten nemen tot een selectieprocedure. Op de oproep, die in juni in Rostra is verschenen hebben slechts twee mensen gereageerd. Drie redaktieleden hebben besloten in de redaktie te blijven zitten. Na lang aandringen heeft de redaktie de twee mensen, die hadden laten doorschemeren wel enige interesse voor het redaktie werk te hebben bereid gevonden de redaktie te versterken.

d) Er heeft geen fiatting van de benoeming van nieuwe redaktieleden door de Raad van Beheer plaatsgevonden. De bevoegdheden van de Raad van Beheer zijn nergens duidelijk geregeld en ook de benoemingen van vroegere redaktieleden zijn nooit gefiatteerd. Het is onduidelijk wat de betekenis van zo'n fiatting zou zijn. De redaktie heeft de Raad van Beheer toegezegd in het vervolg schriftelijk mededeling van wijzigingen in de redaktie te doen.

e) De redaktie zou uitsluitend uit leden van de Aktiegroep bestaan. Dit punt is helemaal niet van belang. Ook al zouden er 120 Aktiegroepleden of kattenliefhebbers in de redaktie zitten, dan nog is het heel goed mogelijk een onafhankelijk redaktiebeleid te voeren, waarbij niet één groepering binnen de faculteit te kort komt. Ten overvloede wijzen wij er op dat de schatting van het aantal aktiegroepleden in de redaktie van prof. Klant een factor 8 te hoog is uitgevallen. Ook in de macro-economie een niet te verwaarlozen onnauwkeurigheid!

f) De redaktie zou geen lid van het wetenschappelijk corps binnen haar gelederen willen hebben. Reeds lang voor het vertrek van prof. Zimmerman heeft de redaktie gepoogd een opvolger voor hem te vinden. Wij zijn daar uiteindelijk in geslaagd.

II Bezwaren tegen het redaktiebeleid

e) Het fundamentele karakter van Rostra zou veranderen. Wij bestrijden dit, Rostra geeft informatie over de Economische Faculteit en dient als podium voor het naar buiten brengen van meningen over het wel en wee aan de Economische

Faculteit, verder worden door regelmatige bijdragen van de wetenschappelijke staf interessante onderwerpen belicht.

f) Rostra zou het karakter van een "ingezonden stukken krant" hebben gekregen en niet voldoende en op niet evenwichtige wijze door de redaktie geaktiveerd en gepland worden, waardoor de visies, die gepresenteerd worden te eenzijdig zouden zijn. De redaktie plant wel gezien de wekelijkse redaktievergaderingen, waarop diverse zaken op hun waarde voor publiekatie worden gewogen. Ook activeert de redaktie de wetenschappelijke staf om artikelen te schrijven. Dat Rostra te weinig wordt gebruikt als platform voor wetenschaps discussie is ook de mening van de redaktie. Zij zal van haar kant hier het nodige aandoen.

Wat betreft het karakter van "ingezonden stukken krant" en de hiermee samenhangende éénzijdigheid van de berichtgeving het volgende: Professor Verburg stelt dat over ieder thema alle meningen gehoord dienen te worden. Dit is een juist uitgangspunt, echter voor de meeste thema's niet realiseerbaar. Indien de redaktie over ieder thema alle meningen zou moeten gaan horen, dan zou het samenstellen van het blad een ondoenlijke zaak worden, aangezien dan ieder artikel reeds voor publikatie aan de betrokken personen zou moeten worden getoond. Wij kennen geen enkel blad dat een dergelijk beleid voert. Wij volstaan er daarom mee om een artikel op feitelijke juistheden te controleren te controleren en in geval van twijfel de opinie van anderen te vragen. Een artikel zal vaak de mening van de schrijver weergeven, doch een waarborg tegen éénzijdigheid is dat eenieder op dit artikel kan reageren in een volgend nummer. Tot zover de aangevoerde bezwaren.

Tot Slot

Alle beschuldigingen kwamen voor de redaktie als een donderslag bij heldere hemel. De redaktie was sinds lange tijd niet meer benaderd met kritiek op de gang van zaken. Dat de blijkbaar aanwezige wreveld tegen het blad zich uit door middel van ongecontroleerde en grotendeels onterechte beschuldigingen is nog tot daar aan toe. Dat de faculteitsraad, daarin aanleiding vindt om het decembernummer op te schorten is een vreemde gang van zaken.

de Redaktie

VERBURG

6 dec. 1974

Geachte Redactie,

Gaarne voldoe ik aan Uw verzoek mijn bezwaren tegen de gang van zaken bij Rostra kenbaar te maken ter publicatie in Rostra zelf. Mijn bezwaren zijn tweeledig, nl. zowel beheerstechnisch als redactioneel.

a. Beheerstechnische bezwaren

Ten aanzien van het beheer zijn des tijds duidelijke regelingen afgesproken, zowel ten aanzien van de besluitvorming via de beheersraad als ten aanzien van de budgetten. Nu lijkt het mij niet onredelijk als een lid van de faculteitsraad, konstaterend dat de regelingen niet zijn nagekomen, daartegen bezwaar aantekent.

Mijn bezwaar geldt zowel het feit dat zonder enig overleg met de beheers-

raad wijzigingen in de samenstelling van het redactieteam tot stand zijn gebracht als het feit dat de faculteitsraad te elfder ure wordt gekonfronteerd met de vraag of het reeds bestaande tekort nog eens verhoogd kan worden ten behoeve van de uitgave van een decembernummer, een vraag die eveneens geheel buiten de beheersraad om rechtstreeks aan de faculteitsraad werd voorgelegd.

Als excuus is vanwege de redactie aangevoerd dat men door de redakteurswisselingen niet of onvoldoende op de hoogte was van het bestaan van de beheersraad.

Hoewel hierin wel een verklaring van de onjuiste gang van zaken gevonden kan worden, hoeft dit nog niet te betekenen - en mag het m.i. ook niet betekenen - dat men zonder bezwaar aan te tekenen maar met de informeel gegroeide procedures akkoord zou moeten gaan.

Vandaar het feit dat ik in de faculteitsraadvergadering gevraagd heb eerst de normaal voorgeschreven procedures te bewandelen alvorens tot een besluit te komen.

Ik heb mij daarbij heel goed gerealiseerd dat dit standpunt (dat door de meerderheid van de raad werd gedeeld) er toe zou kunnen leiden dat in december geen nummer van Rostra zou verschijnen.

Ik realiseer mij ook wel dat er zich in elke organisatie situaties kunnen voordoen, waarbij men voor belangrijke en spoedeisende gevallen de formele procedure opzij moet zetten. Maar dan is toch het minste wat men van de vertegenwoordiger van de redactie in de faculteitsraadvergadering had mogen verwachten, dat hij aantoonde dat de aktualiteitswaarde of de urgentie van de in december in Rostra te publiceren informatie zodanig is, dat enig uitstel onoverkomelijk is. Dit nu is in geen dele geschied. Er is alleen verwezen naar een vroeger geuite algemene wens van een frekwenter verschijnen.

Als nu de redactie door verkeerde besluitvormingsprocedures en door te

laat aan de bel te trekken deze wens niet voldoende kan honoreren, moet zij de hand in eigen boezem steken en geen verwijten richten tot degenen die terecht verlangen dat de democratisch vastgestelde procedures niet verworden tot ondemocratische (wat het nu gevolgdde systeem van coöptatie bij redactie-benoemingen toch is) en niet tijdig aangespannen procedures.

b. Bezwaren tegen het redactiebeleid

Ten aanzien van het redactionele beleid het volgende.

Uit de periode van mijn voorzitterschap van de Civitas kan iedereen weten dat ik een voorstander ben van een onafhankelijke redactie van een universiteits- of faculteitsblad. Bestuursorganen zullen zich er naar mijn mening van dienen te onthouden invloed uit te oefenen op de door de redactie aan de orde te stellen thema's of op het al dan niet plaatsen van bepaalde bijdragen of ingezonden stukken. Maar wanneer het redactiebeleid tot gevolg heeft dat (gewild of ongewild) het fundamentele karakter van een blad gaat veranderen en daarmede de doelstellingen van een blad geweld wordt aangedaan, dan is het de taak van een toezichthoudend orgaan en in de laatste instantie ook van de faculteitsraad om een-waarschuwend vinger op te steken.

Als zich bijvoorbeeld de situatie zou voordoen dat de redactie systematisch alle bijdragen van de Aktiegroep Economen zou weigeren en alleen die van "rechtse" docenten zou opnemen, zouden niet alleen de vertegenwoordigers van de Aktiegroep in de faculteitsraad, maar ook alle andere faculteitsraad-leden daartegen moeten protesteren. En wel omdat daarmede het karakter van faculteitsblad waarin alle meningen en gevoelens omtrent voor de faculteit belangrijke zaken tot gelding moeten kunnen komen, geweld zou worden aangedaan.

Zo is het met Rostra niet gesteld, ook niet in omgekeerde zin, laat dat uitdrukkelijk vermeld zijn! Maar wel meen ik vooral de laatste tijd, een bepaalde - met het karakter van faculteitsblad in strijd zijnde - tendens in de ontwikkeling te bespeuren.

Het lijkt erop dat Rostra meer en meer een uitlaatklep voor bezwaarden wordt en daarmede overwegend het karakter van "ingezonden stukken krant" krijgt inplaats van een blad dat op evenwichtige wijze door een redactie geactiveerd en goed gepland een aantal voor de faculteit in wetenschappelijk en bestuurlijk opzicht belangrijke thema's zodanig behandelt dat alle meningen en wetenschapsopvattingen uit de faculteit ten opzichte van een bepaald thema tot hun recht komen. Als Rostra bedoeld is als 'ingezonden stukken krant' kan men de redactie niets verwijten als bepaalde personen of groepen meer van hun publicatieright gebruik maken dan anderen, omdat de redactie dan slechts een passieve rol zou moeten vervullen. Maar uit het voorgaande zal wel duidelijk zijn dat ik deze functie van Rostra minder zinnig vindt dan die van een echt allround en evenwichtig faculteitsblad. De redactie daarvan dient een actief wervingsbeleid te voeren, gericht op het verkrijgen van een grote gevarieerdheid in thema's zoveel als in benadering van die thema's.

De hiervoor bedoelde ontwikkeling zou mij er zeker toegebracht hebben ook rechtstreeks tegenover de redactie mijn bezwaren te laten horen. Maar die extra-subsidieaanvraag vormde een directe aanleiding om ook in de faculteitsraad hierover te spreken. Is het nu onredelijk als ik meen een mijns inziens onjuiste ontwikkeling te konstateren, dat ik daarop de aandacht vestig op een moment, waarop de faculteitsraad - voor ons geheel onverwacht - wordt gekonfronteerd met een aanvraag voor een extra suppletie boven een reeds bestaand tekort? Is het onredelijk om bij deze extra besteding van onze schaarse middelen op te roepen tot hernieuwde bezinning, tot wat ik ook ten aanzien van een faculteitsblad een kosten-baten analyse zou willen noemen? Ik meen van niet.

Ik hoop dat men deze ontboezeming zal willen zien als een poging een bijdrage te leveren aan de zo nodige verbetering van de communicatie in onze faculteit.

P. Verburg

TREUMANN

Van de heer T.P. Treumann ontvingen wij het volgende schrijven:

In het laatste nummer van Rostra geeft U enige beschouwingen over de gang van zaken rond de benoeming van een opvolger van prof. Hennipman. U geeft daarbij het commentaar van de heer Sprenger, schrijver van een artikel in Student over deze zaak, op het stuk van de Werkgroep Economen en U vermeldt daarbij dat ik onbereikbaar was voor commentaar.

Het verbaast mij dat U geen kennis hebt kunnen nemen van mijn reactie op het artikel van Sprenger in Student, een reactie die ik op 4 november, dus ruimschoots voor het verschijnen van Rostra, aan het faculteitsbestuur heb doen toekomen en die ook in de faculteitsraad is voorgelezen. Daarom zend ik U bijgaand een copie van deze reactie met het verzoek in de volgende editie van Rostra een en ander recht te zetten voor wat betreft de beschuldigingen van Sprenger aan mijn persoon gericht.

Met vriendelijke groeten,

T.P. Treumann

Het heeft de redactie gespeten dat de heer Treumann niet voor commentaar bereikbaar was. Uiteraard zijn wij bereid zijn visie op de controverse tussen hem en Jeroen Sprenger weer te geven. In zijn artikel in Student betoogt Sprenger:

"..... :één van de wetenschappelijke medewerkers aan de economische faculteit, drs. Pitt Treumann, beweert referenties van Gervasi gezien te hebben. Gervasi heeft - zoals hij in zijn sollicitatiebrief heeft gezegd - zijn referenties meegedeeld, dat hij in Amsterdam gesolliciteerd heeft. Het is mogelijk - en de opmerking van Treumann wijst erop - dat de referenten op eigen initiatief de benoemingscommissie hebben aangeschreven. Maar wat heeft de commissie er dan mee gedaan?"

In een naschrift bij het artikel 'Werkgroep Economen verbreekt stilzwijgen', waarin de Werkgroep Sprenger verwijt de uitspraken van Treumann te hebben verdraaid, houdt Sprenger vast aan zijn in STUDENT weergegeven lezing.

Op verzoek van het bestuur van de faculteit zette Treumann zijn mening over deze kwestie op papier. Deze luidt als volgt:

Amsterdam, 4 november 1974

Mijne Heren,

Aan Uw uitnodiging tot opheldering van enige aan mij toegeschreven passages in een artikel in Student voldoe ik slechts met enige tegenzin omdat inmiddels een geschillencommissie door U is ingesteld die mij graag over deze zaak wilde horen, en op de resultaten daarvan wil ik niet voortuitlopen omdat mij is gebleken dat U wel mij, maar niet de schrijver van dit stuk om opheldering heeft verzocht hoewel er toch ook voor het overige interpretatieverschillen mogelijk zijn over het stuk gezien het aantal, mij al bekende, overige onjuistheden dat er in staat.

Mag ik dan de volgende opmerkingen onder Uw aandacht brengen.

1. Ik heb voor het verschijnen van het stuk in Student geen contact gehad met de schrijver. De schrijver geeft voor mij te citeren, maar doet dat op basis van informatie uit de tweede hand; hij heeft die inlichtingen niet bij mij nagetrokken en niet ge-

tracht bevestiging te verkrijgen.

2. Ik heb tijdens de bezetting door de actiegroep van een deel van de Faculteitsverdieping een discussie gehad over deze zaak met enige leden van de actiegroep. Ik heb daarbij per abuis de naam van meneer X laten vallen, aannemende dat deze naam bij de daar aanwezigen reeds bekend was. Ik heb over deze verspreking de voorzitter van het Faculteitsbestuur onmiddellijk mondeling ingelicht en mijn verontschuldigingen aangeboden.

3. Ten aanzien van deze zaak van de al dan niet ingewonnen referenties heb ik mij in dat gesprek ook uitgelaten, maar op essentiële wijze verschillend van de manier waarop dat in "Student" is weergegeven. Van de heer Halberstadt had ik na diens terugkeer uit Roemenië vernomen dat hij met enige daar op het congres aanwezigen gesproken had over X. Mij was, en is, niet bekend wat hij daar over X gehoord heeft. In de voornoemde discussie heb ik mij, mede basierend op het voorafgaande, uitgelaten met als strekking dat ik als volstrekt vaststaand aannam dat men zich omtrent de kandidaten ruimschoots had georiënteerd en daarbij ook persoonlijke inlichtingen had ingewonnen; een en ander was mij genoegzaam bekend uit de behandeling in de vakgroep. Het is dus niet zo, dat ik referenties gezien heb, ik heb ook niet van de strekking van deszulk kennis genomen en ik heb dat ook niet beweerd, tegen wie dan ook. De vermoedens die de schrijver in Student vermeldt dat de benoemingscommissie iets onder tafel gewerkt heeft is volstrekt uit de lucht gegrepen,

althans niet te baseren op de discussie die ik met de bezetters heb gehad; waarop deze bewering wel te baseren is, is mij niet bekend,

In de hoop U hiermede van dienst te zijn geweest,

met vriendelijke groeten
drs. T.P. Treumann

Er bestond geen aanleiding bij het gereedmaken van het vorige nummer om van redaktiewege commentaar te leveren op de opmerkingen van Sprenger aan het adres van Treumann, aangezien twee leden van de redactie bij de discussie met Treumann aanwezig waren. Het was de redactie daardoor bekend dat Treumann in dat gesprek niet alleen de naam van Gervasi noemde, maar ook de naam van nummer twee op de voordracht. Verder heeft Treumann in de discussie de inhoud weergegeven van de vertrouwelijke brief van het College van Bestuur over de benoemingskwestie, daarbij opmerkend dat hij van mening was dat het College van Bestuur zich ten onrechte in fakulteitszaken mengde. Vervolgens deed Treumann mee - zoals Sprenger het ook weergeeft - referenties van Gervasi gezien te hebben. Over de herkomst was hij uiterst vaag. Toen Treumann de actiegroep verweet de vertrouwelijkheid doorbroken te hebben, gaf hij desgevraagd toe zich in de discussie aan een zelfde feit schuldig te hebben gemaakt.

De reactie van Treumann laat nog steeds de door Sprenger geformuleerde vragen open: Zijn er nu wel of geen schriftelijke referenties over Gervasi? Als ze er wel zijn, waar zijn ze dan en waarom zijn de in de benoemingscommissie niet op tafel gekomen?

Als ze er niet zijn, blijft de vraag hoe dat komt en hoe iemand als Treumann dan kan beweren dat er voldoende informatie over de sollicitanten zijn ingewonnen. Hij wil toch niet beweren dat de bekende kongresroddel deze 'persoonlijke inlichtingen' zou moeten verschaffen?

red.

Heertje Onbevangen.....

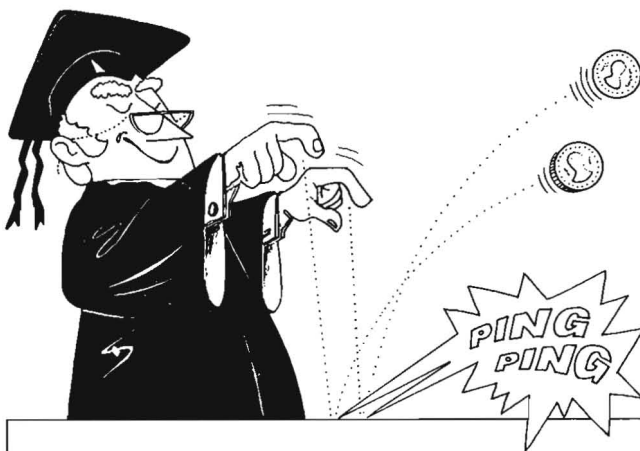
Dinsdag 26 november meldden de dagbladen de oprichting van de "Stichting ter bevordering van een onbevangen wetenschap en onderwijs aan universiteiten en hogescholen".

In de N.R.C. d.d. 26 november leest men:

"Daarom hadden volgens de Stichting in Amsterdam degenen ook ongelijk die in plaats van de oorspronkelijk door de benoemingscommissie voorgestelde "briljante econoom" (aldus Stichtingsvoorzitter Prof. Dr. Heertje) een 'totaal onbetekenende man' wilden benoemen omdat die marxist was. Vraag uit de zaal: "Kunt U één bewijs aanvoeren dat deze man om zijn marxisme is benoemd? Zegt het beoordelingsrapport dat hij onbetekenend is?"

Prof. Heertje: "Dat is eenvoudig zo, daar heb ik geen bewijzen voor nodig, dat weet iedereen".

In de Economische Faculteit hebben de Professoren Goedhart en Zahn zich aangesloten bij de onbevangen wetenschappers.

college over pecunia...

...samenstellend kunnen we de AMRO bank de volgende pecuniaire voordelen toekennen:

- ▶ Bij de AMRO bank helpen en adviseren ze iedereen - graag en goed: Mijzelf of minimum-student, maakt niets uit.
- ▶ Een streepje vóór op uw studentenrekening. Geen 1 1/2 % maar 2% rente. En natuurlijk kunt u net als ieder ander gebruik maken van betaalcheques.
- ▶ Minder kopzorgen: uw huur, contributies en zo, kunt u automatisch laten verrekenen.

Vanwaar die interesse van de bank, zult u zich afvragen. Gewoon, omdat men 't bij de AMRO bank prettig vindt u al tijdens uw studie als klant te kennen. U leert intussen de AMRO bank kennen, haar mogelijkheden, haar betekenis voor uw financiële bestemmingen. Een ervaring die u altijd van pas kan komen.

Kom eens langs: vragen staat vrij bij de AMRO bank.

 amro bank

Vertrek Drs. G.G.M. Bak

Met ingang van 1 september 1974 is de heer Bak als buitengewoon hoogleraar Accountancy te Tilburg werkzaam. Hij was aan onze faculteit verbonden als buitengewoon lector met de leeropdracht: administratieve organisatie, administratieve techniek, de automatisering van de informatieverwerking in het bijzonder.

De heer Bak was lid van de Werkgroep Bedrijfseconomen, waarbinnen hij geïjverd heeft voor de instelling van de studierichting Bedrijfskunde. Hij was voorstander van onderwijs op basis van praktijkgevallen (zg. cases-behandeling) binnen de Bedrijfskunde. Volgens hem had dit de mogelijkheid tot integratie tussen een aantal vakken, die geheel los van elkaar werden gedoceerd, met als voordeel dat de studenten een beter overzicht zouden krijgen van de behandelde materie.

Naast zijn faculteitsbezigheden, was de heer Bak ook nog actief binnen de Universitaire gemeenschap, als voorzitter van de Civitas Adviescommissie Huisvesting.

De redactie wenst de heer Bak veel succes toe in zijn nieuwe werkring.

AE SEC

AIESEC is de afkorting van Association internationale des Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales.

- wordt door studenten bestuurd
- is een organisatie zonder winstoogmerk.
- is volledig non-politiek.
- is vertegenwoordigd aan meer dan 350 universiteiten in 48 landen.

Wat doet AIESEC:

Het kiezen van de juiste student door middel van een computer.

Het regelen van visa en werkvergunningen.

De administratieve behandeling van de gehele uitwisseling.

Het verzorgen van de huisvesting van de stagiaire.

Het organiseren van een ontvangstprogramma, waardoor de stagiaires een inzicht kunnen krijgen in de levenswijze van het ontvangstland.

Ook dit jaar organiseert AIESEC-Amsterdam weer haar internationale stage-uitwisselingsprogramma. Diegenen, die middels de AIESEC een goed betaalde stage in het buitenland willen lopen, dienen zich zo snel mogelijk op te geven. Sluitingsdatum van de inschrijving is 17 januari 1975. De AIESEC kan zorgen voor stages in bijna alle landen van de wereld, en in duur variërend van zes weken tot achttien maanden. De AIESEC is bereikbaar op maandag-, woensdag-, en vrijdagmiddag tussen 15.00 en 17.00 u. op het MAUPOLEUM, kamer 1136. tel. 525.4051

AIESEC,
Ad Dijkstra.

VERTRAAGD
-5.12.1974-

SEF-mededelingen voor ROSTRA

1. Degerentie voor het tweede blok nog boeken willen bestellen moeten dit i.v.m. de leveringstijd zo snel mogelijk doorgeven op de SEF-kamer.
2. Degenen die belangstelling hebben voor de buitenlandse studiereis, eind 1975, en die willen meehelpen aan de voorbereiding ervan, kunnen zich opgeven bij de SEF (kamer 2167).
3. De eerstvolgende SEF-borrel is op 7 januari 1975 voor eerstejaars en tweedejaars.

Verder zijn de volgende borrels gepland:

- 21 jan. SEF Maupoleumborrel
- 4 febr. eerstejaarsborrel
- 18 febr. SEF-borrel
- 25 febr. ASWS-Maupoleumborrel

4. De SEF wenst iedereen die op welke manier dan ook verbonden is aan de Economische Faculteit prettige feestdagen.

FR

BESLUITENLIJST

Een eerste aflevering uit een nieuwe serie.

Het is gebleken dat met name vele studenten nauwelijks kennis nemen van de besluiten die door onze Faculteitsraad genomen worden. Een leemte in de informatiemarkt. Daarom heeft de redactie het besluit genomen om in ieder Rostra-nummer een bloemlezing te geven van de belangrijkste F.R.-besluiten. Aangezien bij de meeste studenten de vaak noodzakelijke achtergrondinformatie ontbreekt, zullen de besluiten, indien nodig, aangevuld worden met enige toelichtingen.

Het uitvoeren van ons goede voornemen wordt sterk belemmerd door het feit dat vaak de besluitenlijsten pas enkele weken na datum van vergadering de deur uitgaan. Terwille van de actualiteit zullen de besluiten van de meest recente vergadering opgetekend worden uit de mond van enkele FR-leden.

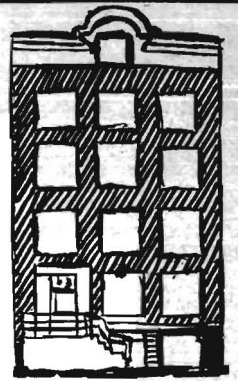
November, 31e FR-vergadering.

- Het voorstel van de Onderwijscommissie met betrekking tot het kandidaatsprogramma Welvaartstheorie en IEB wordt overgenomen.
- Het voorstel houdt in dat ongeveer de helft van het (oude) blok IEB vervangen wordt door Welvaartstheorie. Dit voor vele studenten, met name leden van de AGE sterk bekritiseerde voorstel is reeds in de huidige studiegids opgenomen (!).

December, 32e vergadering. (geen besluitenlijst)

- De huidige vakgroepenindeling blijft gehandhaafd. Een voorstel van prof. Goedhart om een nieuwe vakgroep in te stellen, is verworpen.
- Wiskunde I in het eindexamenpakket is niet langer vereist voor de aankomende student die economie wil gaan studeren. Volstaan kan worden met het afleggen van een toets die op het niveau staat van ongeveer de helft van Wiskunde I.
- De nota experimentele onderwijsvormen opgesteld door de kandidaatsraad en becommentarieerd door de Onderwijscommissie, is aangenomen.
- De nota beschrijft de ervaringen met de projectgroepen die de afgelopen 3 jaren hebbengedraaid en heeft op grond hiervan enkele conclusies opgesteld ten aanzien van de positie van projectgroepen in de kandidaatsstudie. De Onderwijscommissie is van mening dat deelname aan projectgroepen maximaal vrijstelling kan geven voor één paper en één vak.
- Het voorstel 'Vrije Studierichting' is aangenomen.
- Voor liefhebbers van deze studierichting: van de 3000 uur moet minimaal 1500uur aan A, B en C vakken besteed worden, waarbij 900 uur aan A en/of B vakken. De resterende uren mag gewerkt worden aan vakken uit andere faculteiten. Een ieder die van plan is deze studierichting te volgen, moet zijn programma ter goedkeuring voorleggen aan de Doctoraal Examencommissie. Er is beroepsmogelijkheid bij de Onderwijscommissie.

DE 13 BALKEN

oudezijds -

voorburchwal 63

Tel.
230581

KEUZE uit soepen,
vleessoorten,
3 soorten groenten,
dessert.

prijzen vanaf 3,75 - 6,95.
Elke dag alles vers!

5' maandags, woensdag's
en zaterdag's
gitaarspel van Menno.

brinkman's

BOEKHANDEL

MAUPOLEUM KAMER 2386 Tel. 5254024

Jodenbreestraat 23

EKONOMIE

GEOGRAFIE

PLANOLOGIE

SOCIOLOGIE